

(เผยแพร่ในสื่อท้องถิ่น)

เลี้ยงหมู...อย่าให้เดือดร้อนถึงเพื่อนบ้าน

โดย นายปกครอง

ในประเทศไทย “เนื้อหมู” ถือเป็นแหล่งโปรตีนสำคัญที่ได้รับความนิยมสูงในการนำมาประกอบอาหารจานหลัก ยิ่งในช่วงที่หลายคนยังกลัว ๆ กลัว ๆ กับอาหารทะเลที่มาจากตลาดกลางกุ้ง ทำให้กิจการฟาร์มเลี้ยงสุกร (หมู) ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ... หากมีการจัดการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกสุขลักษณะ ก็อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยบ้านใกล้เคียง เช่น กลิ่นเหม็นรบกวน น้ำเน่าเสีย เสียงดัง รวมถึงปัญหาแมลงวันและสัตว์พาหะนำโรคต่าง ๆ อันอาจนำมาซึ่งการร้องเรียนและเป็นที่ต้องถูกระงับการประกอบกิจการหรือไม่ได้ต่อบोनุญาตประกอบกิจการเช่นคดีปกครองที่นำมาเสนอท่านผู้อ่านในวันนี้ครับ !

เรื่องนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ประกอบกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรและได้รับการต่อบोनุญาตเรื่อยมากระทั่งมีผู้ร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนที่ได้รับจากฟาร์มสุกร นายองค์การบริหารส่วนตำบลจึงให้ระงับการประกอบกิจการเพื่อแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนให้เรียบร้อยเสียก่อน

ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการแต่นายองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อนุญาตเพราะผลการประชาพิจารณ์เสียงข้างมากไม่เห็นด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่อนุญาตดังกล่าวต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งยังไม่พ้นระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีก็ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขก็ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ว่า ผลการทำประชาพิจารณ์ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเสียงข้างมากที่ไม่ยินยอมหรือไม่เห็นด้วยนั้น ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพเพียงใด อย่างไรก็ตาม ทั้งการทำบันทึกข้อตกลงในการแก้ไขปัญหาที่ระบุว่าการทำประชาพิจารณ์ต้องผ่านร้อยละ ๑๐๐ ถึงจะเลี้ยงสุกรต่อไปได้ ขาดความเป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง คำสั่งที่ไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายให้เพิกถอน และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาออกใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองใหม่

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตนในช่วงเวลาที่ไม้ออกใบอนุญาตดังกล่าวซึ่งทำให้ต้องเสียรายได้จากการเลี้ยงสุกร

ประเด็นนี้ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า แม้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งที่ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ แต่ก็เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีฯ ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในส่วนกระบวนการทำประชาพิจารณ์ว่าไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประเภทการเลี้ยงสุกร เปิด ไว้โดยไม่ได้อิงวินิจฉัยในประเด็นปัญหาว่าเหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดขึ้นจากกลิ่นเหม็นของมูลสุกรในฟาร์มของผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการแก้ไขจนไม่มีผลกระทบต่อประชาชนแล้ว และไม่มีประชาชนร้องเรียนอีกแต่อย่างใด

การเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวจึงมีผลเพียงทำให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพิจารณาคำขอออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ฟ้องคดีให้เป็นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ใหม่เท่านั้น ประกอบกับในการแก้ไขปัญหามูลสุกรส่งกลิ่นเหม็นของผู้ฟ้องคดีที่ผ่านมา ในช่วงที่มีประชาชนร้องเรียนทั้งก่อนใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุและในช่วงตั้งแต่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุแล้วจนถึงวันที่ได้มีการพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฉบับใหม่ในเวลาต่อมา นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังประกอบกิจการ

ฟาร์มสุกรที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายและเกิดปัญหากลิ่นเหม็นส่งผลกระทบต่อประชาชนมาโดยตลอด แม้กระทั่ง
 ภายหลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวแล้วก็ตาม ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจ
 มีคำขอเรียกค่าเสียหายจากการที่ต้องหยุดประกอบกิจการ อันเกิดจากผู้ฟ้องคดีประกอบกิจการฟาร์มสุกร
 โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเองได้

การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่พิจารณาออกใบอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองประกอบ
 กิจการฟาร์มสุกรในช่วงระยะเวลาที่มีปัญหาการร้องเรียนดังกล่าว **จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี**
 และไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีนี้ ... จึงเป็นข้อเตือนใจให้กับผู้ประกอบกิจการที่อาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่เพื่อนบ้าน
 เช่น ฟาร์มหมู เป็ด ไก่ ว่าต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายในเรื่องการดูแลสุขลักษณะและการป้องกันปัญหา
 ที่จะเกิดขึ้นกับผู้อยู่อาศัยข้างเคียง เพื่อมิให้เกิดการร้องเรียนจนอาจต้องถูกระงับการประกอบกิจการหรือไม่ได้
 รับการต่อใบอนุญาตที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ในการถูกระงับการประกอบกิจการ โดยไม่อาจเรียกค่าเสียหาย
 ในระหว่างที่ดำเนินกิจการไม่ถูกต้องได้ นอกจากนี้ ในการทำประชาพิจารณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จะต้อง
 ดำเนินการตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมด้วยนะครับ
